

SVEIKATOS SKYRIUS

Šių skyrių tvarko ir prižiūri

AMERIKOS LIETUVIŲ DAKTARŲ DRAUGIJA

Vaikų Kontestas

Rašo Dr. G. I. Bložis

Jonas Nagėla pabaigęs dienos darbą ir pavakari...

Tėvas su sunum beždžiant prisiminė, kad rytoj mamės gimimo diena...

Tėvas su sunum beždžiant prisiminė, kad rytoj mamės gimimo diena...

„Dabar Santa Claus čia nebegyvena; jis išvyko į šiaurinį polių...“

Jiem besikalbant traukinėlis nuvirto nuo bėgių...

Negalienė ryto metą atsiminė savo prižadą ir pašaukė Dr. Nektų...

Negalienė bekalbant su daktaru per telefoną...

Jam visos vietos prieinamos savo krašte. Savo igitas žinias, patyrimą, jėgas...

Lietuvos atgimimas sustiprino išeišvijos dvasią...

Daug dar butų galima paspaškoti apie atsiektus laimėjimus...

Kada kiti jau pradėjo žaizdas gadyti, Lietuva turėjo dar toliau porą metų tęsti karą...

Ponia Puodienė, išgirdus tą klausimą tuoj šokosi aiškinti. Girdi, jau trečią sepe-

„Atvesk sunų pas mane, o aš ji padabosiu, nes daktaro kabinete su juo nesusirokuosi.“

„Jau nebepiramas kartas,“ sako Negalienė. „O antra, aš jau nuo pernai metų esu padariusius nusprendį, kad kiekvieną savo gyvenimo dieną eisiu pas dentistą.“

„Gana jau, gana, kaiminkėle!“ atkirto Puodienė. „Kur tu girdėjai, kad kas taisyty vaikų dantis? Jie iškris ir su visais užtaisymais reiškia, visas darbas ir mokestis bus veltui — be naujos.“

Vienok Negalienei pasisekė perkalbėti savo drauge, ir ant rytojaus abidvi mamės buvo gydytojo kabinete.

Mažam Jonukui gydytojo kabinetas jau buvo žinoma vieta, nemažiau ir pats daktaras.

Negalienė paaiškino, kad jinai atsivedė savo kaiminką ir jos sunų.

Kaiminka perkerta jos kalbą, tvirtindama, kad jinai mananti, jog jos Justuko dantys esą geri, nes jis niekuomet jais nesiskundžia.

„Malonu girdėti,“ sako gydytojas. Paziūrėsime, surasime. Veliju, kad jūsų pusėj butų teisybė.“

„Na, senas drauge,“ kreipėsi daktaras į mažą Jonuką. „Lipk į kedę ir pradėsimė darbą.“ Jonukas tuoj, be jokios baimės, įlipo į kedę ir išsižiojo, lyg mažas paukštelis motinai su kirmynėliu ant lizo nutupus.

Daktaras apžiūrėjo Jonuko dantukus ir pradėjo valyti. Kadangi valant mažas šepetukas Jonukui smegenukus kuteno ir todėl jis kartus nuo karto lyg juokėsi, mažas Justukas labai žingeidavo, kas ten darosi. Besiverždamas artyn kedės, net vandens stiklą nuvertė nuo vandentekio ir padarė triukšmą kabinete. Bet kaip po pirmą kartą pas dentistą jam buvo atleistina.

Kuomet Jonukas išlipo iš kedės, Justukas jį užklausė:

„Na, turėjai daug baiku, ar ne? Ar labai skaudėjo?“

„Visai ne,“ atsakė Jonukas, „nei biskį. Tik labai kuto dantų smegenis.“

Mažas Justinas užklausė daktaro, ar ir jam taip bus. Daktaras atsakė, kad jam bus dar truputį geriau.

Justukas be baimės į kedę sėdo ir, lyg pamėgdžiodamas Jonuką, išsižiojo tiek daug, kad net tonsilai buvo matyti. Daktaras pastebėjo, kad Justuko dantukai labai pažaliavę. Užklausus vaikūčio, kodėl dantukų nevalo, jis atsakė, kad šepetuko neturiš.

„Taip, taip, domėjosi daktaras. „O kodėl neturi?..“

Ponia Puodienė, išgirdus tą klausimą tuoj šokosi aiškinti. Girdi, jau trečią sepe-

Arėjas Vitkauskas YRA TIKROJI MEILĖ

Žmonės, daugiausiai nusivyle ir vėliau patys nebetobuliausi tuo atžvilgiu pasidare, sako: — Nėra meilės!

Jaunimo tarpe tokie žodžiai yra skleidžiami kaip nuodai. Pats jaunimas juos skleidžia.

Kas yra ta meilė? Ar reikia laukti kažin ko tokio, kas ateis, nors tu pats nei kiek pastangų tam nepadėtum? Ne, meilė gimsta iš meilės, o tikroji meilė pasireiškia ne lytiniame traukime, kuris yra visai suprantamas gamtoje dalykas, bet tame prisiršime, kuris dviejų žmonių, nors skirtingų užugdomas nuolatiniu pasitikėjimu, pagalba vienas kitam, atsidavimu kito gerovei. Iš abiejų pusių taip elgiantis meilė atsiranda. Kitokia meilė nėra meilė, nes jėgos iš kuno išsisemia ir jeigu tik jomis „meilė“ buvo pagrįsta, tai ir tos „meilės“ nebelička. Bet

niekuomet neišdils atsiminimai, kad, štai, tas žmogus padarė man tai, ko kitas nepadarys, tas žmogus parodė širdį tuomet, kai kituose tebuvo matoma akmuo. Tuo budu pradėjus susiartinimą dviejų lyčių tarpe tik tikroji meilė gali buti. O jų tarpe atsiradę vaikai bus ir patys laimingi ir teiks žmoniškios laimės tėvams.

Mūsų laiką melagingosios kultūros papročiai yra tokie, kad nemokina žmonių žiūrėti į žmogaus vidų, į jo dvasios kilmumą, bet visur pučiama dūda apie „gražumą“, melagingą meilumą ir panašiai. Šiuo budu pradėta meilė nebus pafvari ir laiminga, nes nei gražumas, nei kitos paviršutinės savybės nėra pačios gerosios žmogaus pusės.

Aklai žiūrint į meilę tenka ir sakyti: — Taip, bet ar ilgai truks toji meilė!.. Metus, kitus... Ir tikrai, kas meilę pradės vien todėl, kad kita pusė jam buvo „graži“, tas greitai nusivils. Bet ką sujungs bendros

tuką pameta, na, ir tiesiog nespėjanti pirkt. „Labai blogai, Justukai,“ sako daktaras. „Kodel gi taip darai? Šepetukas nėra del žaidimo. Išsivalęs dantis šepetuką turi gražiai nu-plaut ir padėt tinkamoj vietoj.“ Puodienė dar pridurė: „Dar-gi aš mačiau, kad tokiam vaikui tai nē nereikia dantukus valyti ar taisyti, nes jų dantukai vistiek dar kris. Aš pirmu kartu girdžiu, kad vaikam dantys yra valoma ir taisoma.“

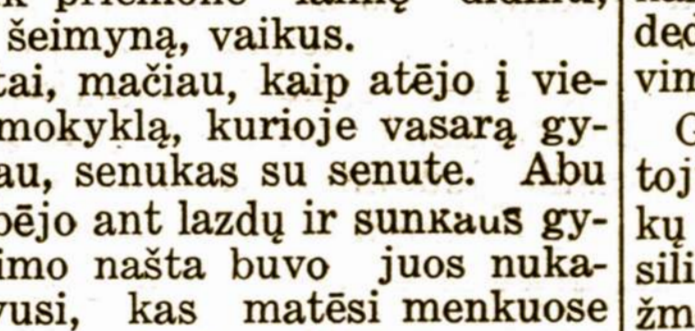
tams, bendri siekimai, tam ir tas pats traukimas kitai lyčiai bus kitoks, nes jis nebus tikslus, o tik priemone laimę didinti, per šeimyną, vaikus.

Štai, mačiau, kaip atėjo į vieną mokyklą, kurioje vasarą gyvenau, senukas su senute. Abu drebėjo ant lazdu ir sunkaus gyvenimo našta buvo juos nukamavusi, kas matėsi menkuose veiduose. Jiedu elgėtavo. Bet kai pakviesta senutė į vidų gavo skanesnį kšnelį ir buvo prašoma jį čia pat suvalgyti, ji atsakė: — Ne, aš to nevalgysiu, paliksiu savo seneliui, jis taip nieko negali valgyti, nebusukramto, nesveikuoja... Kai šitai elgsis su kitu, tai tik tokį patį elgesį tegalėsi rasti ir iš kito pusės ir tuomet visos gyvenimo sunkenybės nestums vienas nuo kito žmogų, bet glaus arčiau vienas prie kito

ir tuomet bus malonios abiems atsiminti ir tos valandos, kai sunkumai buvo drauge nugalėti, kai sugyvenimo pamatas buvo dedamas pasitikėjimas ir atsidavimas.

Garsusis rusų mintytojas Tolstojus pasakė, kad gerųjų žmogiškųjų savybių yra daugiausiai užsilikusių pas paprasto gyvenimo žmones ir tas yra tiesa: jie padaro pavyzdį, kaip nelakstant debesyse galima rasti žmonišką laimę čia pat ant žemės, kuomet vienas kitam stengiasi lengvinti našta. O begalvojant, kad kažin kas turi tave pamylėti, nors tu ir mažai kuo geru į tai atsakysi, nuygvensi visą gyvenimą be saulės ir neturėsi net ką atsiminti. Bendra kova dėl buvijo padarys artumą, kuris ir netekus lytinio traukimo jėgų senatvėje paliks šiltą ir jaudinančią meilę ir laimę.

JŲ BALSŲ ŽAVINGUMAS

DEVEIK kiekvienos tautos istorijoje randasi, nors kartais ir neparasytas, skyrus pavestas įvairių keliautojų kaip tai — trubadūru, šposininku, lošėju, čigonų ir kitokiais vardais žinomų dainininkų ir palinksminojų pasišymėjimams. Jų balsai turėjo kokio tai sužadėjimo ypatybės, nes bent kur jiems atsibalsčius, visur ir visada jiems duryš būdavo atidaroma.

Šiems keliaujantiems dainininkams jų balsai buvo jų duona, o kartais net ir tikrai geru pragyvenimu. Bet vistiek jų balsai nebuvo lygiai taip jų branginami, kaip šiuo metu yra operos, scenos, filmų ir radio artistų, nes jų balsai yra tikriausiai turtingi, turtu išreikšiamu net šešiomis ar septyniomis skaitlinėmis. Tad šiuo dienu artistai turi būti labai atsargūs su savo balsais, kadangi tai yra beveik vienintelė jų nuosavybė.

Ką jie valgo, ką jie geria, ką jie rūkio, ir visa, ką tik jie daro yra labai atdidingai dabojuama pastebėti, kaip visa tai atsineša jų balsui ir gerklei. Daugelis operos, scenos, filmų ir radio artistų pareiškė, jog ypatingai jie labiau mėgsta lengvą ir jų gerklėms švelnų užsirūkymą. Tad jie ir pasirenka Lucky Strike cigaretetas, nes gerklės apsaugą tik Luckies suteikia su savo „toasting“ procesu, kuriu pagalba išvalomos tūlos šturksėtos, visokiame tabake randamos erzinančios priemaisios.

J. V. Senatorius Reynolds sako: „Luckies yra palankūs mano gerklei“

„Iškalbamas ir geras tabakas yra dvi Pietų tradicijos. Ir Lucky Strike parodo man, kaip atsiduoti abiem iš jų. Nes šis lengvas užsirūkymas netik patenkina mano skonį, bet ir palieka mano gerklę gerame stovyje. Perėitą rudenį North Carolinoje — kada man teko turėti virš 100 kalbų — aplankiau Lucky Strike dirbtuvę. Aš manau, jog Lucky Strike 'Toasting' procese atradau paslaptį to, kas padaro šiuos cigaretus taip palankiais mano gerklei. Nuo pamatymo kiek pašvenčiama ypatingos priežiūros ir išlaidų padaryti Luckies jūsų gerklei švelniais, aš tapau didesniu, negu kada nors prieš tai, lengvo užsirūkymo šalininku.“

GERB. ROBT R. REYNOLDS, JUNGTTINIŲ VALSTIJŲ SENATORIUS IŠ NO. CAROLINA

PUIKIAUSIAS TABAKAS — "DERLIAUS GRIETINĖ"

Lengvas Užsirūkymas "It's Toasted" — Jūsų Gerklės Apsauga

PRIŠ KNITĖJIMUS—PRIŠ KOSULĮ

Copyright 1937, The American Tobacco Company

